

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/217/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216218240
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7216218240.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovskej a JUDr. Jany Dudíkovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú L. Y. nar. XX.XX.XXXX bývajúcu u matky v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťaťa rodičov: X. Y. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v T. E. M. č. XXXX a Š. Y. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v D. L. E. na ul. D.. Q. č. XXXX/XX zastúpeného JUDr. Vincentom Lechmanom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Popradskej č. 80 v konaní o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 11.6.2019 č.k. 23P 240/2016-534 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca pre mal. L. z 200 € na 220 € mesačne, ktoré zaviazal otca prispievať matke vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od 19.9.2016 do budúca. Dlžné výživné za obdobie od 19.9.2016 do 31.5.2019 v sume 648,04 € zaviazal otca zaplatiť matke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh otca na zníženie výživného zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a znížil výživné na 150 € mesačne a dlžné výživné žiadal umožniť splácať v 30 € mesačných splátkach spolu s bežným výživným, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.d/, f/, h/ CSP. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci podľa § 62 ods. 1 CMP. Konštatoval, že konajúci súd nedostatočne prihliadal na pomery na strane matky a súčasne pri jednoduchom súčte všetkých výdavkov matky a dcéry a pri počte osôb bývajúcich v jednej domácnosti je zrejmé, že výška odôvodnených potrieb mal. L. nepresahuje sumu 300 €. Konštatoval, že rešpektuje osobnú starostlivosť matky o maloletú, ktorá skutočnosť však sama osebe nemôže byť dôvodom na určenie výživného vo finančnom vyjadrení v pomere cca 70 % výdavkov otec a 30 % výdavkov matka. Poukázal na problematiku správanie dcéry, pričom matka bola kolíznym opatrovníkom upozornená na zvýšený dohľad nad starostlivosťou o maloletú. Vytkol súdu prvej inštancie, že sa dostatočne nevysporiadal s rozsahom zvýšenia výživného, ktoré umožní maloletej uspokojovať jej potreby týkajúce sa kultúrneho, spoločenského života, čo je v rozpore s ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, v zmysle ktorého dieťa sa má podieľať na životnej úrovni rodičov, pričom z vykonaného dokazovania žiadnym spôsobom nevyplývalo, že by jeho životná úroveň prevyšovala nejakým spôsobom životnú úroveň dcéry. Uviedol, že žiadnym spôsobom nežije nad rámec uspokojovania bežných a základných životných potrieb, nedisponuje žiadnymi majetkovými hodnotami, ktoré by jeho životnú úroveň neprimerane zvyšovali na úkor maloletej. Súd nezohľadnil

podstatnú zmenu pomerov na jeho strane, a to najmä vznik nových vyživovacích povinností. Poukázal na to, že v čase predchádzajúcej úpravy výživného boli jeho majetkové a osobné pomery odlišné aj oproti stavu, keď podával návrh na zvýšenie výživného a konštatoval, že sama matka návrh na zvýšenie výživného neiniciovala, ale svoj návrh podala ako reakciu na jeho návrh na zníženie výživného. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie určil výživné pre mal. L. v sume prevyšujúcej jej odôvodnené potreby a nemožno len z dôvodu uplynutia času zvýšiť výživné bez toho, aby to zodpovedalo aj jej skutočným odôvodneným potrebám. Poukázal na to, že súd prvej inštancie zohľadnil zmeny pomerov tak na strane L., ako aj na strane matky a výlučne v jeho neprospech. Súd sa vážnejšie nezaoberal zmenou pomerov na strane matky, ktorá je zamestnaná, žije s priateľom v spoločnej domácnosti, má len jednu vyživovaciu povinnosť a túto skutočnosť pri rozhodovaní o zvýšení výživného nezohľadnil a v tejto súvislosti absentuje zdôvodnenie posúdenia skutočného stavu vo vzťahu k zvýšeniu výživného na jeho strane. Vyslovil názor, že na výžive vo forme finančného plnenia sa má podieľať aj matka ako druhý rodič, a to napriek skutočnosti týkajúcej sa osobnej starostlivosti o maloletú. Rozhodnutie považuje za také, ktoré je v rozpore so skutočným stavom pokiaľ ide o zdôvodnenie zvýšenia výživného pre účely úhrad výdavkov na kultúrny a spoločenský život maloletej, pretože má vedomosť, že maloletá nenavštevuje žiadne krúžky ani mimoškolské aktivity z dôvodu predchádzajúcich zdravotných problémov, ktoré jej takéto mimoškolské aktivity neumožňujú navštevovať. Matka maloletej neuvádzala žiadne skutočnosti týkajúce sa uspokojovania potrieb maloletej významným spoločenským životom a súd ani bližšie nezrejmil, čo si pod úhradou výdavkov na kultúrny a spoločenský život predstavuje. Navyše má vedomosť o tom, že maloletá nemá záujem o kultúrne podujatia a venuje sa skôr komunikácii na sociálnych sieťach. Uviedol, že zvýšením výživného dochádza k obmedzovaniu odôvodnených potrieb jeho ďalších maloletých detí synov Š. nar. X.X.XXXX, C. nar. XX.X.XXXX a P. nar. XX.XX.XXXX. Vyjadril sa k potencialite svojich príjmov, ktoré bral do úvahy ako hlavný dôvod pre zvýšenie výživného súd prvej inštancie a aj skutočnosti, že má nefinančné požitky od zamestnávateľa, ktoré tvoria položky týkajúce sa úhrady základných potrieb nevyhnutných pre výkon jeho zamestnaneckej činnosti a ak aj bral tieto požitky poskytované zamestnávateľom vo forme finančného plnenia mzdy je zrejmé, že by tieto boli hradené priamo ním, napríklad náklady na bývanie, náklady na cestu do zamestnania a späť, úhrady na mobilný telefón a podobne. Ohradzuje sa ohľadne konštatácie súdu o jeho údajnom nezodpovednom správaní a domnienkach uvádzaných ohľadne týkajúcich sa osamostatnenia pri výkone činnosti realitného makléra, resp. činnosti jeho osoby iným spôsobom v inej oblasti, ktoré žiadnym spôsobom nezaručujú, že by jeho príjmové pomery lepšie. Tieto konštatácie sú ničím nepodložené domnienky, nestotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie o priemernom mesačnom plate pre Slovensko na pozícii realitný maklér v sume 1.278 € mesačne zo stránky www.platy.sk, ktorú súd použil pre určenie potenciality príjmov. Takáto stránka je webovou stránkou súkromnej spoločnosti a relevancia takto zistených údajov je otázna a súčasne s ňou nesúhlasí. Stránka www.platy.sk nie je žiadnou oficiálnou štátnou inštitúciou, ktorá by mala oprávnenie určovať výšku potencialných príjmov tretích osôb. Súd prvej inštancie vychádzal len z jedného dôkazu bez porovnania z iných zdrojov, ku ktorému on nemal možnosť sa vyjadriť a takto zabezpečený dôkaz spôsobuje inú vadu konania. Podľa stránky Štatistického úradu Slovenskej republiky o výške priemerných miezd v hospodárstve SR, a to konkrétne v odvetví činnosti v oblasti nehnuteľností bola priemerná hrubá mesačná mzda zamestnanca v roku 2017 v sume 936 €, v roku 2017 963 € a prvý kvartál 2019 937€. Konštatoval, že od potencialnej mzdy je potrebné odpočítať úhradu všetkých jeho osobných nákladov na život, úhrady výživného, čo súd nezohľadnil a je zrejmé, že nesprávnym spôsobom nadhodnotil potencialitu jeho príjmov o cca 25 % v jeho neprospech. Konštatoval, že po zohľadnení potenciality príjmov na úrovni 800 € možno považovať návrh matky na zvýšenie výživného ako nedôvodný a z dôvodu podstatnej zmeny pomerov na jeho strane je tu priestor na zníženie výživného, pretože už predchádzajúce výživné bolo určené v sume presahujúcej oprávnené potreby maloletej. Konštatoval, že sa nestotožňuje ani so spôsobom úhrady dlžného výživného.

3. Matka vo vyjadrení navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny, pretože maloletá nastúpila na strednú školu a v súvislosti so stredoškolským štúdiom stúpili aj jej odôvodnené potreby. Nesúhlasí so splátkami dlžného výživného, pretože aj v minulosti otec nebol ochotný zaplatiť dlžné výživné ani napriek tomu, že jeho finančná situácia ho v nijakom smere neobmedzovala a preto vyslovila názor, že otec je schopný dlžné výživné uhradiť naraz.

4. K vyjadreniu matky podal stanovisko otec a konštatoval, že na jeho strane došlo k zmene pomerov, pretože matka jeho ďalších maloletých detí opustila spoločnú domácnosť a rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 3.9.2019 č.k. 2P 100/2019-42, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.9.2019 bolo určené výživné 80 € mesačne pre mal. E., 70 € mesačne pre mal. C. a 60 € mesačne pre mal. P.. Po zohľadnení

všetkých týchto nových skutočností je zrejmé, že je tu nepomer vo výške výživného určeného na dcéru L. vo vzťahu k ostatným jeho deťom, a to aj v súvislosti s jeho majetkovými pomermi.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65, § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a úplne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali u účastníkov konania od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom nie sú svojvoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

8. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Zjednodušene povedané, pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska alebo počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, by malo byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť z dôvodov, ktoré nemôže sám ovplyvniť, ktorými môžu byť napríklad výrazné zhoršenie zdravotného stavu rodiča neumožňujúceho mu naďalej vykonávať doterajšiu prácu, skončenie pracovného pomeru z dôvodov na strane zamestnávateľa alebo zníženie príjmu rovnako z dôvodov na strane zamestnávateľa. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu.

9. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu v prevažnej miere už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a otec ani v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom. Odvolací súd konštatuje, že rozsah odôvodnených potrieb mal. L. by nepochybne odôvodňoval zvýšenie výživného vo väčšom rozsahu, ale vychádzajú z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, ktorým bolo preukázané, že je v potencióálnych možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletej v sume súdom určeného výživného, ktoré zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb mal. L. a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj jej výživy na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jej všestranný rozvoj, čo prakticky znamená, že podiel matky na výživnom je porovnateľný s podielom otca, preto sú bez právneho významu pomery matky, na ktoré sa otec dovoľáva, ktorá si dobrovoľne plní vyživovaciu povinnosť voči maloletej aj osobnou starostlivosťou.

10. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách maloletých detí aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov,

ktoré však vždy limitujú uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletých detí. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je preto potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, náklady na bývanie, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravy na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni vysokoškolskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej kultúrnej, záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne, ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah, je preto potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom. Odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré sú zohľadnené pri určení výživného sú rôzne, podľa okolností každého konkrétneho prípadu. Sú závislé od veku dieťaťa, jeho fyzickej a psychickej vyspelosti, zdravotného stavu, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a pokiaľ životná situácia jedného z nich predstavuje vyšší životný štandard, možno očakávať, že rovnaký štandard umožní svojmu dieťaťu formou výživného, čo je v súlade s požiadavkou, že dieťa, rodičia ktorého nežijú spolu, má mať takú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo.

11. Pokiaľ otec namieta nedostatočné zistenie skutočného stavu veci, odvolací súd konštatuje, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie v merite veci o zvýšenie výživného pre mal. L. ako aj tej skutočnosti, že v potenciónálnych možnostiach a schopnostiach otca prispievať na jej výživu v rozsahu súdom zvýšeného výživného. Odvolací súd konštatuje, že žiaden účinný zákon Slovenskej republiky nezakotvuje pre povinného rodiča právo, resp. povinnosť pracovať v odbore, v ktorom je vyučený, ale Zákon o rodine zakotvuje výslovne povinnosť rodiča živiť svoje dieťa (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Preto pokiaľ sa vzdá príjmu, z ktorého by vedel zabezpečiť výživu pre svoje maloleté deti bez vážneho dôvodu a tým dôvodom nemôže byť skutočnosť, že sa chce zamestnať len v odbore ktorý vyštudoval, je povinnosťou súdu jeho príjem posudzovať z jeho potenciónálnych možností ktoré mal, ale ich nevyužil. Zo zásad vyplývajúcich z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že súd musí pri určení výživného prihliadnuť na to, či povinný neopustil pre neho vhodné zamestnanie poskytujúce mu väčší príjem, pretože je povinnosťou súdu zabrániť pokusom uniknúť vyživovacej povinnosti tým, že by si povinný našiel zamestnanie s nízkym platom, resp. so žiadnym v domnienke, že ho následne nemožno postihnúť. Pri určení výživného je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potencionality má prednosť pred princípom fakticity aj v prípade, že povinný berie na seba neprímerané riziká, ktoré zahŕňajú aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu a tým možnosť poskytovania určeného výživného z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom nebolo ohrozené. Zjednodušene povedané, pokiaľ rodič zmení zamestnanie, zmení bydlisko alebo sa rodičovi zmení počet vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, by malo byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť z dôvodov, ktoré nemôže sám ovplyvniť, ktorými môžu byť napr. výrazné zhoršenie zdravotného stavu rodiča neumožňujúce mu naďalej vykonávať doterajšiu prácu, skončenie pracovného pomeru z dôvodov na strane zamestnávateľa alebo zníženie príjmu rovnako z dôvodu na strane zamestnávateľa. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu na hranici svojich možností, vzhľadom na svoj príjem a to by bolo nepochybne v rozpore so Zákonom o rodine, morálkou a spravodlivosťou. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie a uvedených úvah je toho presvedčenia, že otec vzhľadom na svoj vek a doterajšie pracovné skúsenosti je schopný zabezpečiť si finančné prostriedky na uspokojovanie vlastných potrieb aspoň v minimálnom rozsahu a preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnil aj svojej dcére formou výživného. Je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj výživy maloletej na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj a nakoľko si matka dobrovoľne plní vyživovaciu povinnosť voči deťom, je bez právneho významu jej ekonomická situácia,

na ktorú poukazuje otec v odvolaní. K odvolacej námietke otca je potrebné podotknúť, že kritériá určovania rozsahu vyživovacej povinnosti vyplývajú zo zákonných ustanovení citovaných v napadnutom rozsudku, keďže doposiaľ nebolo zákonom ani iným právnym predpisom ohraničené percentuálne vyjadrenie pomeru výživného k čistému príjmu rodiča, pričom takáto súdna prax v obvode tunajšieho odvolacieho súdu realizovaná nie je, lebo zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva a nevyplýva ani z rozhodnutí vyšších súdnych autorít (najvyššieho súdu či ústavného súdu). Určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia individuálnych skutkových okolností každej prejednávanej veci. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie aj o spôsobe úhrady dlžného výživného, pretože vzhľadom k prejednávanej veci, priznanému nároku, dĺžke rozhodovania o návrhu by nebolo spravodlivé priznať výhodu splátok, prípadne dlhšiu lehotu splatnosti, nakoľko otcovi muselo byť zrejmé, že s pribúdajúcim vekom sa potreby mal. L. zvyšujú, pričom súdne rozhodnutie o určení rozsahu zvýšeného výživného mohol očakávať od začatia konania a je nepochybné, že ani matka pri uspokojovaní potrieb maloletej nebola zvýhodnená splátkami a musela potreby maloletej uspokojovať postupne, tak ako vznikali a z hľadiska účelu, ktorému výživné slúži, je vhodné, aby dlžné výživné bolo zaplatené naraz, čo umožňuje lepšie využitie peňažných prostriedkov v prospech maloletého dieťaťa. Pretože ide o dlžné výživné, ktoré malo byť uhradené a použité na potreby maloletej už v období od 19.9.2016 do 31.5.2019, dospel odvolací súd k záveru, že povolenie splátok dlžného výživného by bolo v rozpore so záujmom mal. L.. Pretože súd prvej inštancie vo veci správne a zákonne rozhodol a otec ani v štádiu odvolacieho konania neoznačil také dôkazy, ktoré by preukazovali jediný ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý nemôže prispievať na výživu mal. L. v rozsahu určenom súdom prvej inštancie, odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).